

34 Danyi Zoltán

HÁBORÚS VERSEK

A bajor erdő szélén

A bajor erdő szélén térdig
érfő, céklaszínű bokor. Az ég-
re nézel, más emlékeit látod.
Halvány pontok a bombázók.

Csontig hideg

Nem akartam mást, csak mutatni a csillagokat, a fel-
feszített eget, amikor a legtisztább, legfényesebb.
Minek mutatom.
És ugyan mit kellene rajta néznie.

És az utolsó találat a virág

És az utolsó találat a virágüzletet éri,
a kifakult bódé műanyag fala alaktalan
masszává olvad,
a művirágokkal együtt, melyek az olcsóbb
koszorúkhöz
kellenek, a drágábbakra ugyanis nyíltott
rózsákat tűznek, szerelmes csokrokba kötni
már nem illik őket,
oda fakadó bimbók kellene, éppen nyílni
kezdő, kemény,
tömören egymásra simuló szirmok,
és valóban, a frissebb rózsák közül
néhány bordó szál
sértetlenül, épp csak megütve ér földet
a támadás után, alig harminc
lépésnyire a maradványoktól.

Ha fehér

Ha fehérre
meszelik is,
tetőtől talpig fehérre,
minden út szélén,
a lécekkal elzárt
kertekben,
attól még nem múlik,
nem gyógyul, nem
tűnik el.